

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 9CoCsp/24/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2514204333
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bibiána Ťažiarová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2514204333.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Bibiána Ťažiarová a sudcov: JUDr. Martin Holíč a Mgr. Renáta Gavalcová, v právnej veci žalobkyne: Prima banka Slovensko, a.s., IČO: 31 575 951, so sídlom Žilina, Hodžova 11, proti žalovanému: B. A., nar. X.X.XXXX, bytom A., P. XXX/XX, o zaplatenie 1.983,01 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Piešťany č. k. 4C/172/2014-40 zo dňa 31. októbra 2019 - II. výrok a III. výrok, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti výroku II. a v závislom výroku III. o náhrade trov konania **z r u š u j e** a konanie v uvedenom rozsahu **z a s t a v u j e**.

II. Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie I. výrokom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 2.094,57 Eur spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.983,01 Eur od 22.5.2014 až do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku, II. výrokom v prevyšujúcej časti o zaplatenie poplatkov v sume 62,19 Eur, zmluvného úroku za obdobie od 11.6.2014 a úroku z omeškania z nezaplatených úrokov žalobu zamietol, III. výrokom priznal žalobkyni nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 94,24 %.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil citáciou § 497 Obchodného zákonníka, § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 53 ods. 1, 2, 3, 5, 9, 54 ods. 1, 2, § 565, 517 ods. 1, 2, § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 2, § 2 písm. a), b), d), § 11 ods. 1 a), b), d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy a vecne tým, že medzi stranami sporu vznikol dňa 28.10.2013 záväzkový právny vzťah založený úverovou zmluvou č. 0000000000082937, na základe ktorej sa žalobkyňa ako banka a veriteľ zaviazala poskytnúť žalovanému ako dlžníkovi bezúčelový bezhotovostný úver v sume 2.000,- eur za podmienok pre poskytnutie úveru stanovených touto zmluvou a VOP. Strany sa dohodli na fixnej úrokovej sadzbe úveru vo výške 12,90 % p. a. Žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver vrátiť v 120 pravidelných mesačných anuitných splátkach vo výške po 29,94 eura, splatných do 25. dňa v mesiaci s tým, že prvá splátka úveru bola splatná 25.11.2013 a celý úver mal byť splatným dňa 25.10.2023. Za poskytnutie úveru sa žalovaný zaviazal zaplatiť žalobkyni poplatok v sume 100,- eur a za poistenie schopnosti splácať úver poplatok v sume 0,73 eura mesačne. Celkom sa zaviazal zaplatiť žalobkyni sumu 3.692,80 eura, ktorá v sebe zahŕňala tak istinu reálne poskytnutého úveru, ako aj celkové náklady žalovaného spojených s úverom, t. j. úroky z úveru a poplatok za poskytnutie úveru. Do celkových nákladov neboli zahrnuté poplatky za poistenie, nakoľko išlo o dobrovoľný súbor poistenia, ku ktorému žalovaný nemusel pristúpiť pri uzatváraní zmluvy. RPMN podľa zmluvy bola 15,40 %, priemerná RPMN podľa zmluvy bola 18,84 %. V zmluve sa strany dohodli na výške úrokov z omeškania 5 % ročne z dlžnej splátky úveru, ako aj na práve žalobkyne žiadať od žalovaného predčasné splatenie zostatku celého úveru s príslušenstvom v prípade, že žalovaný nebude plniť zmluvné povinnosti, vrátane omeškania žalovaného s platením

ktorejkoľvek splátky úveru. Zmluva bola uzavretá na dobu určitú, do splatenia všetkých záväzkov žalovaného voči žalobkyňi vyplývajúcich z tejto zmluvy. Súčasť zmluvy tvorili VOP a sadzobník poplatkov. Žalobkyňa poskytla žalovanému úver v plnej výške hneď v deň uzavretia zmluvy, a to prevodom na účet určený žalovaným. Žalovaný porušil platobnú disciplínu, preto žalobkyňa po predchádzajúcich upozorneniach využila právo dojednané v zmluve, a vyhlásila predčasnú splatnosť celého úveru k 21.5.2014. Súd nemal dôvodné pochybnosti o tom, že žalovaný nesplatil celý úver, ani že dlžná istina úveru aj s príslušenstvom zodpovedala sume uplatnenej v žalobe, keďže žalovaný túto skutočnosť nenamietal, ktorý nerozporoval ani splnenie zákonných podmienok pre zosplatenie úveru. Predmetná zmluva o úvere je zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, ako aj spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, nakoľko žalobkyňa poskytla žalovanému plnenie v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalovaný je fyzickou osobou, ktorá pri uzatváraní zmluvy a pri plnení zo zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, keďže je v zmluve označený identifikačnými údajmi typickými pre označenie fyzickej osoby nepodnikateľa, akými sú meno, priezvisko, rodné číslo, číslo občianskeho preukazu, adresa trvalého pobytu. V danom prípade ide o tzv. formulárovú zmluvu na predtlačenom formulári, do ktorej boli dopísané iba niektoré údaje. Keďže žalobkyňa na základe tejto zmluvy poskytla žalovanému úver, predmetný záväzkový vzťah súd posudzoval primárne podľa zákona č. 129/2010 Z. z. ako spotrebiteľský úver a podporne podľa § 52 až § 54 Občianskeho zákonníka. Na aplikácii osobitných zákonov na ochranu spotrebiteľa a Občianskeho zákonníka na predmetný záväzkový vzťah nič nemení ani skutočnosť, že zmluva o úvere je tzv. absolútnym obchodom (§ 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), nakoľko pôsobnosť Obchodného zákonníka je eliminovaná ochranou spotrebiteľa, a uzatváranie tzv. absolútnych obchodov medzi dodávateľom a spotrebiteľom je platné iba v rozsahu obsahujúcom úpravu výhodnejšiu pre spotrebiteľa. Vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu a citovaných zákonných ustanovení okresný súd dospel k záveru, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje také nedostatky, s ktorými by zákon spájal sankciu bez poplatkovosti a bezúročnosti úveru, a preto súd žalobe ako skutkovo a právne dôvodnej vyhovel, s výnimkou úrokov z úveru za obdobie po zosplatení úveru, úrokov z omeškania z vyčíslených úrokov z úveru a poplatkov za upomienky (I. výrok). V časti 12,90 % ročného zmluvného úroku z dlžnej istiny úveru za obdobie po zosplatení úveru súd žalobu zamietol (II. výrok) z dôvodu, že ak veriteľ pristúpi k tomu, že považuje celý dlh za splatný, nastupuje režim platenia úrokov z omeškania, a nie úrokov z úveru. V tejto súvislosti konajúci súd si dovoľuje poukázať na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky IV. ÚS 476/2012-14 zo dňa 18.9.2012. Ak veriteľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, tak má nárok na úrok z úveru iba ku dňu, kedy sa stal splatným celý úver. Počnúc prvým dňom omeškania dlžníka/spotrebiteľa ide o protiprávny stav založený sankčným jednostranným predčasným zosplatením úveru. S protiprávnym stavom sa spájajú sankcie, avšak nemôžu sa s ním spájať odplatné plnenia, ktoré sa spájajú len so stavom oprávneného držania peňažných prostriedkov podľa podmienok úverovej (spotrebiteľskej) zmluvy. Ak napriek tomu existuje zmluvná úprava, ktorá s protiprávnym stavom stotožňuje aj odplatné nároky patriace len v právne súladnom stave, táto právna úprava je na škodu/ neprospech spotrebiteľa neprijateľne odchylná od zákona. Dohoda o platení úrokov za úver aj po splatnosti spôsobuje, že takéto úroky v skutočnosti navyšujú cenu za užívanie finančných prostriedkov za obdobie do dohodnutej alebo predčasne vyvolanej doby splatnosti a zneisťuje sa sankčný mechanizmus úrokov z omeškania. Takto dochádza k obchádzaniu zákonného inštitútu úrokov z omeškania (nariadenie vlády ČR č. 142/1992 Zb. § 1 a nasl). Dohoda o platení úrokov aj po zosplatení úveru je odklonom od dispozitívnej normy zákona v neprospech spotrebiteľa (porov. rozsudok Súdneho dvora EÚ/ES vo veci C-415/11 Aziz, rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 9Co/424/2015 zo dňa 21.9.2016, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 18Co/107/2016 zo dňa 19.6.2017, rozsudky Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15Co/264/2016 zo dňa 27.9.2017 a sp. zn. 15Co/439/2016). d žalobu zamietol aj v časti úrokov z omeškania z vyčíslených úrokov z úveru (II. výrok) z dôvodu, že súd musel zohľadniť spotrebiteľský charakter predmetného zmluvného vzťahu, na ktorý sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka (§ 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka), pričom Občiansky zákonník neumožňuje veriteľovi pohľadávky podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka požadovať aj príslušenstvo z príslušenstva pohľadávky, t. j. ani úroky z omeškania z úrokov z úveru, a to ani v prípade, že sú vyčíslené, pretože aj vyčíslený úrok je stále „len“ príslušenstvom pohľadávky, a nie pohľadávkou samotnou. Keďže v tejto časti žalobkyňa preukázateľne požadovala úroky z omeškania z úrokov z úveru, tzv. anatocizmus, t. j. požadovanie úrokov z úrokov, čo slovenský právny poriadok neumožňuje, súdu neostávalo nič iné, iba žalobu aj v tejto časti zamietnuť. Súd žalobu zamietol aj v časti poplatkov za upomienky v sume 62,19 eura (II. výrok) z dôvodu, že žalobkyňa nepreukázala súdu zmluvné dojednanie strán sporu o poplatkoch za upomienky a o ich výške, ani zaslanie akejkoľvek

písomnej upomienky žalovanému, hoci zaslanie upomienok, príp. výziev nebolo medzi stranami sporné. Neuvedla však počet zaslaných upomienok, od ktorého priamo závisí aj požadovaná suma poplatkov za upomienky. Na druhej strane, z obsahu zmluvy je nepochybné, že ak by aj poplatky za upomienky boli súčasťou VOP alebo sadzobníka poplatkov, nemohli byť preto individuálne dojednané. K základným princípom spotrebiteľských zmlúv patrí, že nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku, teda také zmluvné dojednanie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky. Za poplatky za upomienky nebola žalovanému spotrebiteľovi poskytnutá žiadna protihodnota, práve naopak, majú povahu ďalšej sankcie za oneskorenie spotrebiteľa so splácaním úveru poskytnutého mu žalobkyňou, a tieto poplatky predstavujú výlučne majetkový prospech žalobkyne ako dodávateľa. Zo súdneho spisu nevyplýva, že by tento poplatok bol medzi dodávateľom a žalovaným výslovne dojednaný napriek tomu, že súčasťou zmluvy o úvere sú VOP a sadzobník poplatkov. Do ich obsahu žalovaný ako spotrebiteľ nemohol nijakým spôsobom zasahovať. Pre spotrebiteľa je vždy neprijateľné spočítanie akýchkoľvek úkonov a služieb dodávateľa, ktorými spotrebiteľovi neposkytuje skutočné protiplnenie, ale naopak, tieto sú poskytované (vykonávané) vo vlastnom záujme dodávateľa. Žalobkyňa ako dodávateľ nemá preto nárok požadovať od žalovaného zaplatať týchto poplatkov, keďže tieto neboli individuálne dojednané a ich dojednanie vo VOP, príp. v sadzobníku spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a takéto dojednanie je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, a je preto absolútne neplatné (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka).

3. V tomto spore mali čiastočný úspech obe strany sporu. Žalobkyňa bola úspešná v časti o zaplatať sumy 2.094,57 Eur spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.983,01 Eur od 22.5.2014 až do zaplatať, čo predstavuje 97,12 % predmetu sporu. Žalovaný bol úspešný v časti o zaplatať sumy 62,19 Eur a v časti uplatneného príslušenstva, čo predstavuje 2,88 %. Nakoľko žalobkyňa mala vo veci väčší úspech než žalovaný a súd nezistil existenciu žiadnych dôvodov hodných osobitného zreteľa pre výnimočné nepriznanie náhrady trov konania podľa § 257 Civilného sporového poriadku, súd nárok na náhradu trov konania pomerne rozdelil, a priznal žalobkyňi nárok na náhradu trov konania vypočítaný ako pomer úspechu žalobkyne vo veci samej (97,12%) mínus pomer úspechu žalovaného (2,88%), v zodpovedajúcom rozsahu 94,24% (III. výrok).

4. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca výlučne II. a III. výroku, pričom navrhol rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť, žalobe vyhovieť v plnom rozsahu a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania vo výške zaplatať súdnych poplatkov. Poukázal na odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b), h) Civilného sporového poriadku.

5. Žalovaný odvolanie nepodal, k doručenému odvolaniu žalobcu sa písomne nevyjadril.

6. Keďže žiadna zo strán nepodala odvolanie voči vyhovujúcej časti rozsudku, predmetný rozsudok (I. výrok), ktorý nadobudol právoplatnosť.

7. Potom ako žalobca podal odvolanie, v priebehu odvolacieho konania bolo zistené, že Okresný súd Trnava uznesením č. k. 25OdK/66/2020 zo dňa 16.2.2020 vyhlásil konkurz na majetok žalovaného, zverejnené v Obchodnom vestníku č. 56/2020 dňa 20.3.2020 (tieto údaje sú verejne dostupné).

8. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), skôr ako mohol pristúpiť k meritórному preskúmaniu veci na základe podaného odvolania, musel sa zaoberať právne významnou skutočnosťou, vyhlásením konkurzu na majetok dlžníka.

9. Podľa § 167e ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii, ak bol vyhlásený konkurz, súd bez zbytočného odkladu zastaví konanie, v ktorom sa uplatňuje pohľadávka, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze (§ 166a) alebo sa považuje za nevymáhateľnú (§ 166b).

10. Podľa § 166a cit. zákona, ak tento zákon neustanovuje inak (§ 166b a 166c), len v konkurze alebo splátkovým kalendárom môžu byť uspokojené tieto pohľadávky: a) pohľadávka, ktorá vznikla pred kalendárnym mesiacom, v ktorom bol vyhlásený konkurz alebo poskytnutá ochrana pred veriteľmi (ďalej len „rozhodujúci deň“), b) budúca pohľadávka ručiteľa, spoludlžníka alebo inej osoby, ktorej vznikne pohľadávka voči dlžníkovi, ak bude za neho plniť záväzok, ktorý vznikol pred rozhodujúcim

dňom, c) pohľadávka, ktorá vznikne v súvislosti s vypovedaním zmluvy alebo odstúpením od zmluvy (§ 167d), ak ide o zmluvu uzatvorenú pred vyhlásením konkurzu. (ods. 1) Pohľadávky podľa odseku 1 sa v konkurze uplatňujú prihláškou. (ods. 2)

11. Podľa § 166b cit. zákona, za nevymáhateľné voči dlžníkovi v prípade oddĺženia sa považuje a) príslušenstvo pohľadávky, ktoré presahuje 5 % istiny pohľadávky za každý kalendárny rok existencie pohľadávky, na ktoré vznikol nárok pred rozhodujúcim dňom; za obdobie kratšie ako kalendárny rok zostáva vymáhateľná alikvotná časť príslušenstva, b) príslušenstvo pohľadávky, na ktoré vznikol nárok v rozhodujúci deň a po rozhodujúcom dni; to neplatí pre pohľadávku z úveru na bývanie, ibaže bola prihlásená do konkurzu, c) pohľadávka zo zmenky, ak bola podpísaná dlžníkom pred rozhodujúcim dňom, d) zmluvné pokuty a iné súkromnoprávne alebo verejnoprávne peňažné sankcie, kde povinnosť, ktorá zakladá právo uplatniť alebo uložiť takúto pokutu alebo sankciu, bola porušená pred rozhodujúcim dňom, e) peňažné pohľadávky, ktoré patria alebo patrili osobe spriaznenej s dlžníkom a vznikli pred rozhodujúcim dňom, f) trovy účastníkov konania, ktoré im vznikli v súvislosti s účasťou v konkurznom konaní alebo v konaní o určení splátkového kalendára (ods. 1) Nevymáhateľnosť podľa odseku 1 sa nevzťahuje na oddĺžením nedotknuté pohľadávky. (ods. 2)

12. Podľa § 166c ods. 1 cit. zákona, oddĺžením sú nedotknuté tieto pohľadávky: a) pohľadávka veriteľa - fyzickej osoby, ktorú nenadobudol postúpením, prevodom alebo prechodom s výnimkou dedenia, ak takáto pohľadávka nebola prihlásená v konkurze z dôvodu, že veriteľ nebol správcom písomne upovedomený, že bol vyhlásený konkurz; ustanovenie § 166b ods. 1 písm. a) a b) tým nie je dotknuté, b) pohľadávka z právnej pomoci poskytnutej dlžníkovi Centrom právnej pomoci v súvislosti s konaním o oddĺžení, c) zabezpečená pohľadávka v rozsahu, v ktorom je krytá hodnotou predmetu zabezpečovacieho práva; ustanovenie § 166b ods. 1 písm. a) a b) tým nie je dotknuté, d) pohľadávka zo zodpovednosti za škodu spôsobenú na zdraví alebo spôsobenú úmyselným konaním vrátane príslušenstva takejto pohľadávky, e) pohľadávka dieťaťa na výživné vrátane príslušenstva takejto pohľadávky, f) pracovnoprávne nároky voči dlžníkovi, g) peňažný trest podľa Trestného zákona, h) nepeňažná pohľadávka.

13. Odvolací súd vo vzťahu k procesnému inštitútu zbavenia sa dlhov dlžníka (oddĺženie) vo všeobecnosti uvádza, že ide o procesný nástroj určený výlučne pre dlžníka, ktorým možno za podmienok ustanovených v zákone (zákon č. 5/2007 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii) dosiahnuť nevymáhateľnosť rozhodujúcej množiny pohľadávok v rozsahu, v ktorom tieto nie sú kryté hodnotou majetku dlžníka, pričom v predmetnom konaní sa nerozlišuje medzi fyzickou osobou - podnikateľom a nepodnikateľom. Oddlížiť sa možno dvoma spôsobmi, a to konkurzom (podľa štvrtej časti, druhej hlavy zákona č. 7/2005 Z. z.) alebo splátkovým kalendárom (podľa štvrtej časti, tretej hlavy uvedeného zákona). Voľba formy oddĺženia je výlučne na dlžníkovi, tento nepodáva všeobecný návrh na oddĺženie, kde by vhodnú formu určil súd, príp. správca, ale voľbu spôsobu oddĺženia vykoná dlžník podaním príslušného návrhu.

14. K procesnoprávnym účinkom vyhlásenia konkurzu podľa štvrtej časti konkurzného zákona odvolací súd vyzdvihuje, že na rozdiel od likvidačného konkurzu (druhá časť, prvá hlava konkurzného zákona), súdne konania, v ktorých sa uplatňujú pohľadávky, ktoré sa uspokojujú v oddĺžovacom konkurze (§ 166a a nasl.) a pohľadávky, ktoré sú v tomto konkurze vylúčené z uspokojenia a sú nevymáhateľné (§ 166b) sa nepreerujú, ale súd je povinný tieto konania bez zbytočného odkladu zastaviť (§ 167e).

15. Žalobca si žalobným návrhom uplatnil voči žalovanému pohľadávku zo spotrebiteľskej úverovej zmluvy, ktorá mala podľa žalobcu vzniknúť pred vyhlásením konkurzu na majetok žalovaného v rámci jeho oddĺženia. Vzhľadom na to, že zverejnením rozhodnutia o vyhlásení konkurzu v Obchodnom vestníku na majetok žalovaného sa začal konkurz, ako aj na skutočnosť, že žalobca si v tomto konaní uplatňuje pohľadávku, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze na majetok žalovaného, boli naplnené zákonné predpoklady na zastavenie predmetného konania, s poukazom na § 167e ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z., k čomu potom odvolací súd i pristúpil, tu po predchádzajúcom zrušení napadnutého rozsudku prvoinštančného súdu s podporným použitím § 391 ods. 1 v spojení s § 389 ods. 1 písm. d) CSP (dôvody pre vydanie napadnutého rozhodnutia neskôr odpadli), vychádzajúc pritom tiež zo znenia čl. 4 ods. 1 CSP (umožňujúceho použiť analógiu ako špecifický prostriedok interpretácie práva), keďže zákonodarca pri koncipovaní na vec sa vzťahujúcu právnu normu výslovne neriešil všetky do úvahy prichádzajúce situácie, za ktorých môže dôjsť k naplneniu zákonných predpokladov na

zastavenie konania podľa § 167e, teda že sa tak môže stať aj v odvolacom konaní. Účelom predmetného zákonného ustanovenia je jednoznačne zastavenie konania bez rozhodnutia o uplatnenej pohľadávke, ktorá pohľadávka môže byť uspokojená iba v konkurze, preto podľa odvolacieho súdu zastaveniu konania musí predchádzať zrušenie napadnutého rozsudku o predmetnej pohľadávke, na čom je v podstate koncipovaný aj sám Civilný sporový poriadok, ktorý so zastavením konania odvolacím súdom vždy viaže i zrušenie napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie.

16. Z obsahu spisu nesporne vyplýva, že vyhovujúca časť predmetného rozsudku vo výroku I. nadobudla právoplatnosť, predtým ako bol na majetok žalovaného vyhlásený konkurz dňa 16.3.2020. V dôsledku podania odvolania žalobcom neprávoplatnou ku dňu vyhlásenia konkurzu bola iba časť preskúmaného rozsudku, ktorou bola žaloba vo zvyšku zamietnutá (výrok II.) a závislý výrok III. o náhrade trov konania. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu potom odvolací súd, s odkazom najmä na cit. ust. najmä § 167e ods. 1 zákona o konkurze a reštrukturalizácii, rozsudok súdu prvej inštancie v neprávoplatnej zamietajúcej časti výroku II., ako aj v závislom výroku III. o náhrade trov konania zrušil a konanie v tomto rozsahu zastavil.

17. O nároku na náhradu trov konania bolo potom rozhodnuté postupom podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 256 ods. 1 a s analogickým použitím § 255 ods. 2 CSP, vychádzajúc zo situácie, že zákonným dôvodom zastavenia konania bola objektívna skutočnosť, vyhlásenie konkurzu na majetok žalovaného ako zákonný dôvod zastavenia konania, ku ktorej právnej skutočnosti došlo až v prebiehajúcom odvolacom konaní, čím potom žiadnej zo strán sporu z procesného hľadiska nemožno pričítať zavinenie na zastavení konania, preto ani žiadna zo strán sporu nemôže mať právo na náhradu trov konania.

18. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Toto rozhodnutie nemožno napadnúť odvolaním.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).